

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1193/2009 z dnia 3 listopada 2009 r. dokonującego sprostowania rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, (WE) nr 1775/2004, (WE) nr 1686/2005 i (WE) nr 164/2007 oraz ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na lata gospodarcze 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 i 2005/2006 ⁽¹⁾.

W uzasadnieniu swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze twierdzi ona, że Komisja nie podjęła środków koniecznych do zastosowania się do orzeczeń Trybunału wydanych w sprawach Jülich ⁽²⁾ i SAFBA ⁽³⁾, w których Trybunał stwierdził nieważność rozporządzeń Komisji (WE) nr 1762/2003 ⁽⁴⁾, 1775/2004 ⁽⁵⁾ i 1686/2004 ⁽⁶⁾. Skarżąca utrzymuje, że w związku z wydaniem orzeczeń w sprawach Jülich i SAFBA Komisja była zobowiązana do podjęcia środków niezbędnych do usunięcia stwierdzonego w tych orzeczeniach naruszenia prawa, a zatem posiadała w tym zakresie stosowne kompetencje. Wspomniane zobowiązania i kompetencje ograniczały się do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia określonym osobom (w tym skarżącej) zwrotu kwot, które zostały od nich bezprawnie pobrane w kwestionowanych latach gospodarczych. Według skarżącej kwoty te były i są możliwe do obliczenia przy użyciu wzoru określonego w rozporządzeniach, których nieważność stwierdził Trybunał, po skorygowaniu wskazanego przezeń błędu. Skarżąca twierdzi zatem, że Komisja wydała zaskarżone przepisy działając wbrew temu zobowiązaniu i wykraczając poza zakres swych kompetencji, wobec czego są one obciążone tym samym podstawowym błędem, ze względu na który Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność rozporządzeń (WE) nr 1762/2003, 1775/2004 i 1686/2005.

Po drugie skarżąca podnosi, że zastosowana w zaskarżonym rozporządzeniu metoda obliczania opłat produkcyjnych w sektorze cukru jest sprzeczna z wnioskami, do których doszedł Trybunał w sprawie Jülich.

Po trzecie skarżąca utrzymuje, że Komisja nie była uprawniona do wydania zaskarżonych uregulowań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, gdyż według skarżącej:

- rozporządzenie to zostało uchylone i nie obowiązywało w czasie, w którym uchwalono zaskarżone uregulowania; oraz
- w świetle wyroku w sprawie Jülich Komisja nie posiada kompetencji do określania opłat produkcyjnych w sposób niezgodny z art. 15 tego rozporządzenia. Wobec braku po stronie Komisji kompetencji do ustalania opłat produkcyjnych w świetle orzeczeń w sprawach Jülich i SAFBA czy też na podstawie rozporządzenia nr 1260/2001, kompetencje w tym zakresie przysługują Radzie, zgodnie z art. 43 TFUE. Oznacza to, że Komisja nie była uprawniona do wydania zaskarżonych uregulowań.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 321, s. 1

⁽²⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-5/06 i od C-23/06 do C-36/06 Zuckerfabrik Jülich, Zb. Orz. s. I-3231

⁽³⁾ Postanowienie z dnia 6 października 2008 r. w sprawach połączonych od C-175/07 do C-184/07 SAFBA, Zb.Orz. s. I-142

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003, Dz.U. 2003, L 254, s. 4

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004, Dz.U. 2004, L 316, s. 64

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1686/2005 z dnia 14 października 2005 r. ustalające kwoty opłat produkcyjnych oraz współczynnik dodatkowej opłaty w sektorze cukru na rok gospodarczy 2004/2005, Dz.U. 2005, L 271, s. 12

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2010 r. — Inter IKEA Systems przeciwko OHIM — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Sprawa T-88/10)

(2010/C 113/91)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter IKEA Systems B.V. (Delft, Niderlandy)
(przedstawiciel: adwokat J. Gullikson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Meteor Controls International Limited (Cookstown, Irlandia)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 grudnia 2009 r. w sprawie R 529/2009-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi zarówno w niniejszym postępowaniu, jak i w postępowaniu przed nim

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GLÄNSA” dla towarów należących do klasy 11

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Meteor Controls International Limited

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „GLANZ” zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy dla towarów należących do klas 6, 9 i 11

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie zgłoszenia znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie dokonała w sposób prawidłowy całościowej oceny i porównania rozpatrywanych znaków towarowych, stwierdzając niesłusznie, że są one podobne i że w związku z tym istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2010 r. — Ferriere Nord przeciwko Komisji

(Sprawa T-90/10)

(2010/C 113/92)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Włochy) (przedstawiciele: W. Viscardini, avvocato, i G. Donà, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Tytułem żądania głównego, stwierdzenie, na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. — w wersji zmienionej i uzupełnionej decyzją Komisji Europejskiej C(2009) 9912 wersja ostateczna z dnia 8 grudnia 2009 r., podanej do wiadomości w dniu 9 grudnia 2009 r. — w której Komisja, po przeprowadzeniu postępowania na podstawie art. 65 traktatu EWWiS, nałożyła na skarżącą grzywnę w wysokości 3 570 000 EUR (COMP/37.956 — Pręty zbrojeniowe do betonu, nowa decyzja).

Tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności części decyzji C(2009) 7492 wersja ostateczna — w wersji zmienionej i uzupełnionej decyzją C(2009) 9912 wersja ostateczna — oraz, co za tym idzie, obniżenie kwoty grzywny.

W każdym razie, obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została skierowana przeciwko decyzji Komisji z dnia 30 września 2009 r., w wersji zmienionej i uzupełnionej decyzją Komisji z dnia 8 grudnia 2009 r., w której Komisja nałożyła grzywnę za naruszenie art. 65 EWWiS na podstawie rozporządzenia nr 1/2003 (¹).

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w innych skierowanych przeciwko tej decyzji skargach.

W szczególności skarżąca podnosi następujące zarzuty: